

1369.11

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม
ต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายและระดับไกโลโกลบอฟเลทีโน่ในกลุ่มนิ้น
ในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน

Effects of the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program
on Exercise Behavior and Glycosylated Hemoglobin Level
among the Elderly with Diabetes Mellitus

โดย

พิมพกา ปัญญาใหญ่
รุ่งศักดิ์ ศิรินิยนชัย
อรอนงค์ ธรรมจินดา

รายงานวิจัย ฉบับที่ 245

พ.ศ. 2554

มหาวิทยาลัยพายัพ

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย พลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม
ต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายและระดับไกล์โก้ไซเลธีโน่ไกลบิน
ในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน

พิมพกา ปัญโญใหญ่, รุ่งศักดิ์ ศิรินิยนชัย, และ อรอนงค์ ธรรมจินดา

ปีที่ทำการวิจัย stereo พ.ศ. 2554

การออกกำลังกายช่วยให้ผู้สูงอายุโรคเบ้าหวานควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลคือพฤติกรรมการออกกำลังกาย คือ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสนับสนุนทางสังคม การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายและระดับไกเก็ตโคไซเดท์ในโกลบินของผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุโรคเบ้าหวานที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลแม่ค้อร์มิก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 ราย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ. 2551 ถึงเดือนมีนาคม 2552 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 ราย โดยให้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากที่สุดในเรื่องเพศ อายุ คะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการออกกำลังกาย และคะแนนการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับ เครื่องมือดำเนินการวิจัยประกอบด้วยโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน คัดแปลงจากโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน ของพิมพกา ปัญโญใหญ่ (2550) เครื่องมือรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน ของพิมพกา ปัญโญใหญ่ (2550) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .86 มีค่าความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายในที่ทดสอบโดยสัมประสิทธิ์อัลฟาร์ของกรอบนากเท่ากับ .83 และเครื่องวัดระดับไกเก็ตโคไซเดท์ในโกลบินที่ตรวจสอบความตรงทุก 6 เดือน วิเคราะห์ข้อมูลส่วน

บุคคลโดยใช้สติเชิงพรรณนา ทคสอบสมมติฐานโดยใช้สติทคสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม อิสระต่องกัน และสติทคสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบาหวานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม อายุร่วม มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

2. คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบาหวานหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรม อายุร่วม มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

3. ค่านิยมระดับ “ใกล้” ใช้เลห์โน โกลบินของผู้สูงอายุโรคเบาหวานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรม การส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมมีค่าน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม อายุร่วม มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

4. ค่าเฉลี่ยระดับ “ใกล้” ใช้เลห์โน โกลบินของผู้สูงอายุโรคเบาหวานหลังได้รับโปรแกรม การส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมมีค่าน้อยกว่าก่อนได้รับโปรแกรม อายุร่วม มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

การวิจัยแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคมทำให้ผู้สูงอายุ โรคเบาหวานมีพฤติกรรมการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น และต่อเนื่อง สามารถลดระดับ “ใกล้” ใช้เลห์โน โกลบินได้

ABSTRACT

Research Title Effects of the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program on Exercise Behavior and Glycosylated Hemoglobin Level among the Elderly with Diabetes Mellitus

Researcher Pimpaka Panyoyai, Rungsak Siriniyomchai, & Onanong Thammajinda

Years 2011

Glycemic control can be achieved by exercise. Perceived self-efficacy and social support are important influencing factors on exercise behavior. This quasi-experimental study was conducted to examine the effects of the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program on exercise behavior and glycosylated hemoglobin level among the elderly with diabetes mellitus. Thirty elderly with diabetes mellitus attending the Out Patient Department at McCormick Hospital, Chiang Mai, Thailand during September, 2008 to March, 2009 were recruited and randomly assigned in equal numbers into experimental and control groups. Fifteen elderly in each group were matched by gender, age, the perceived self-efficacy scores on exercise methods, and the received social support scores on exercise methods. Subjects in the experimental group received the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program while the control group did not receive this program. The research instrument including the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program was modified from Pimpaka Panyoyai (2007). The assessment tool which include the Exercise Behavior Questionnaire was developed from Pimpaka Panyoyai (2007). The content validity of the assessment tool was at .86. The internal consistency reliability was at .83 which tested by Cronbach's Alpha Coefficient. The glycosylated hemoglobin machine was calibrated every 6 months. Demographic data were analyzed by using descriptive statistics. Hypotheses were tested by an Independent t-test and a Paired t-test.

The results revealed that:

1. The exercise behavior scores of the elderly with diabetes mellitus in the experimental group after receiving the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program were improved in a statistically significant manner compared to that of the control group ($p < .001$);
2. The exercise behavior scores of the elderly with diabetes mellitus in the experimental group after receiving the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program were also improved in a statistically significantly manner than that of the pre-test measure ($p < .001$);
3. Glycosylated hemoglobin level of the elderly with diabetes mellitus in the experimental group after receiving the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program were lower in a statistically significant manner than that of the control group ($p < .001$);
4. Glycosylated hemoglobin level of the elderly with diabetes mellitus in the experimental group after receiving the Self-efficacy and Social Support Enhancement Program were also lower in a statistically significantly manner than that of the pre-test measure ($p < .001$).

The findings indicate that self-efficacy and social support enhance exercise activities among diabetic elders, in that the elderly with diabetes increase their exercise activities and continue to perform it until being able to decrease glycosylated hemoglobin level.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีขึ้นจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำรายงาน ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอรับขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอคุณมหาวิทยาลัยพะเย้าที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอคุณโรงพยาบาลเมคคอร์มิก ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอคุณผู้สูงอายุโรคเบาหวานพร้อมทั้งสมาชิกในครอบครัวที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย

ท้ายสุดนี้ขอรับขอบคุณครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่เป็นกำลังใจให้สามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จ ขอคุณสำหรับมิตรภาพ กำลังใจ และการช่วยเหลือที่ได้รับจากผู้ร่วมวิจัย ทั้ง 2 ท่าน รวมทั้งพี่ๆ น้องๆ กลุ่มวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ คณะพยาบาลศาสตร์เมคคอร์มิก คุณงานความดีและสิ่งที่เป็นประโยชน์อันเกิดจากการรายงานวิจัยฉบับนี้ ขออบให้แก่บุพารี คณานารี ผู้สูงอายุโรคเบาหวาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

พิมพกา ปัญโญไหญ
หัวหน้าโครงการวิจัย

31 มกราคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	!
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐาน	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
โรคเบาหวานในผู้สูงอายุ	7
พฤติกรรมการออกกำลังกายในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน	20
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย	35
โปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม	
ในการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคเบาหวาน	44
กรอบแนวคิดการวิจัย	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	56
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	64
 บทที่ 4 ผลการวิจัย	 65
ผลการวิจัย	65
การอภิปรายผล	80
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	 93
สรุปผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	95
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	96
 บรรณานุกรม	 97
 ภาคผนวก	 106
ภาคผนวก ก คะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการออกกำลังกาย	106
คะแนนการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย	106
ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและ	106
การสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มทดลอง	107
ภาคผนวก ข คะแนนพฤติกรรมการออกกำลังกายก่อนและหลังได้รับโปรแกรม	108
การส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม	108
ของกลุ่มตัวอย่าง	108
ภาคผนวก ค ระดับไกลโคลไซเลทรีโนไกลบินก่อนและหลังการทดลอง	109
ของกลุ่มตัวอย่าง	109
ภาคผนวก ง การคำนวณหาค่าขนาดอิทธิพลของตัวแปร (effect size)	110
ภาคผนวก จ ตัวอย่างครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	111

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุน ทางสังคมในการออกแบบกายของผู้สูงอายุโรคเบาหวาน	116
ภาคผนวก ช โปรแกรมการฝึกเดินออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุโรคเบาหวาน	120
ภาคผนวก ช เอกสารการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง	121
ภาคผนวก ฉ เอกสารรับรองโครงการวิจัย	130
ภาคผนวก ฉ รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	131
ภาคผนวก ฉ ประวัตินักวิจัย	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 คณแผนการรับรู้ความเห็นชอบของนอร์ก	23
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	66
4.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง	68
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเบาหวานของกลุ่มตัวอย่าง	69
4.4 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ข้อมูลภาวะสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว	71
4.5 เปรียบเทียบคณแผนเคลื่ုพฤติกรรมการออกกำลังกาย คณแผนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการออกกำลังกาย และคณแผนเฉลี่ยการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย ก่อนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง	74
4.6 เปรียบเทียบคณแผนเฉลี่ยพฤติกรรมการออกกำลังกายหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	75
4.7 เปรียบเทียบคณแผนเฉลี่ยพฤติกรรมการออกกำลังกายภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนและการสนับสนุนทางสังคม และภายในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังไม่ได้รับโปรแกรม	76
4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับไกลโโคลไซเดธีโน่โกลบินก่อนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง	77
4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับไกลโโคลไซเดธีโน่โกลบินหลังการทดสอบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	78
4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับไกลโโคลไซเดธีโน่โกลบินภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดสอบ และภายในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดสอบ	79

ตารางบัญชีแผนภูมิ

แผนภูมิที่

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

49

PAYAP UNIVERSITY